

①

ケイちゃんの 消えない雲

原作者：吉村大作

作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father
off to work with a smile.

1

Kada buntag, makita ni Kei-chan ang iyang amahan nga
mopaingon sa trabaho nga mapahiyomon.

②

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

“What could that be?” said those who looked up at the sky.

2

Usa ka buntag sa ting-init, niadtong Agosto 6, usa ka gamay, itom, lingin nga butang nahulog sa Hiroshima, ang siyudad diin nagpuyo si Kei-chan.

"Unsa man kana?" nangutana ang mga tawo nga nagtan-aw sa langit.

③

“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

3

“BOOM!!”

Sa wala madugay, adunay usa ka pagbuto nga adunay kusog nga milanog sa tibuuk kalibutan, ug usa ka dako nga panganod sa uhong kalit nga mitungha, nga nagtabon sa tibuuk nga lungsod.

④

In a flash, the entire city vanished.
Houses, schools, and hospitals all
disappeared without a trace.
It was a terrifying bomb, a nuclear
weapon, that had been dropped.

4

Sa usa ka pamilok, ang tibuok siyudad nahanaw.
Ang mga balay, eskwelahan, ug ospital tanan nawala nga
wala'y pagsubay.
Kini usa ka makalilisang nga bomba, usa ka nukleyar nga
hinagiban, nga gihulog.

⑤

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. “Water... Give me water...”

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

5

Sa milagrosong paagi, si Kei wala maunsa, apan iyang nakita ang mga tawo nga nasunog nga panit nga naglutaw sa suba samtang ang uban nga nasunog nga panit miadto sa Kei nga nag-ingon.

“Tubig... Hatagi kog tubig...”

Kadtong mga tawhana dili maluwas.

Ug Kei wala na magkita pag-usab sa iyang pamilya.

⑥

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

6

Usa ka nukleyar nga hinagiban ang nakapatay sa kapin sa 100,000 ka tawo.

Dugang pa, ang itom nga ulan nga nahulog human sa pagbuto gikan sa nukleyar nga hinagiban misangpot sa daghang seryoso nga mga sakit alang sa daghang mga tawo.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

7

Sa katapusan ang gubat natapos, ug Kei nahimong tigulang nga babaye.

Ang siyudad sa Hiroshima naulian nga ingon ka nindot sama kaniadto.

Kini nakapalisud sa pagtuo nga usa ka nukleyar nga hinagiban ang nahulog sa kini nga lungsod.

⑧

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

8

Ug bisan pa, bisan sa masidlak nga mga adlaw, ang hunahuna ni Kei natabunan sa nagdugay nga mga panganod sa uhong.

Ang kasubo sa mga nangamatay ug sa mga naluwas nagpabilin sa milabay nga mga dekada.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

9

Karon, gipaambit ni Kei ang iyang kasinatian sa kalisang sa mga armas nukleyar sa mga tawo sa tibuuk kalibutan tungod kay ang paggamit sa ingon nga mga hinagiban mahimong mosangput sa daghang mga tawo nga mawala ang ilang mga kinabuhi.

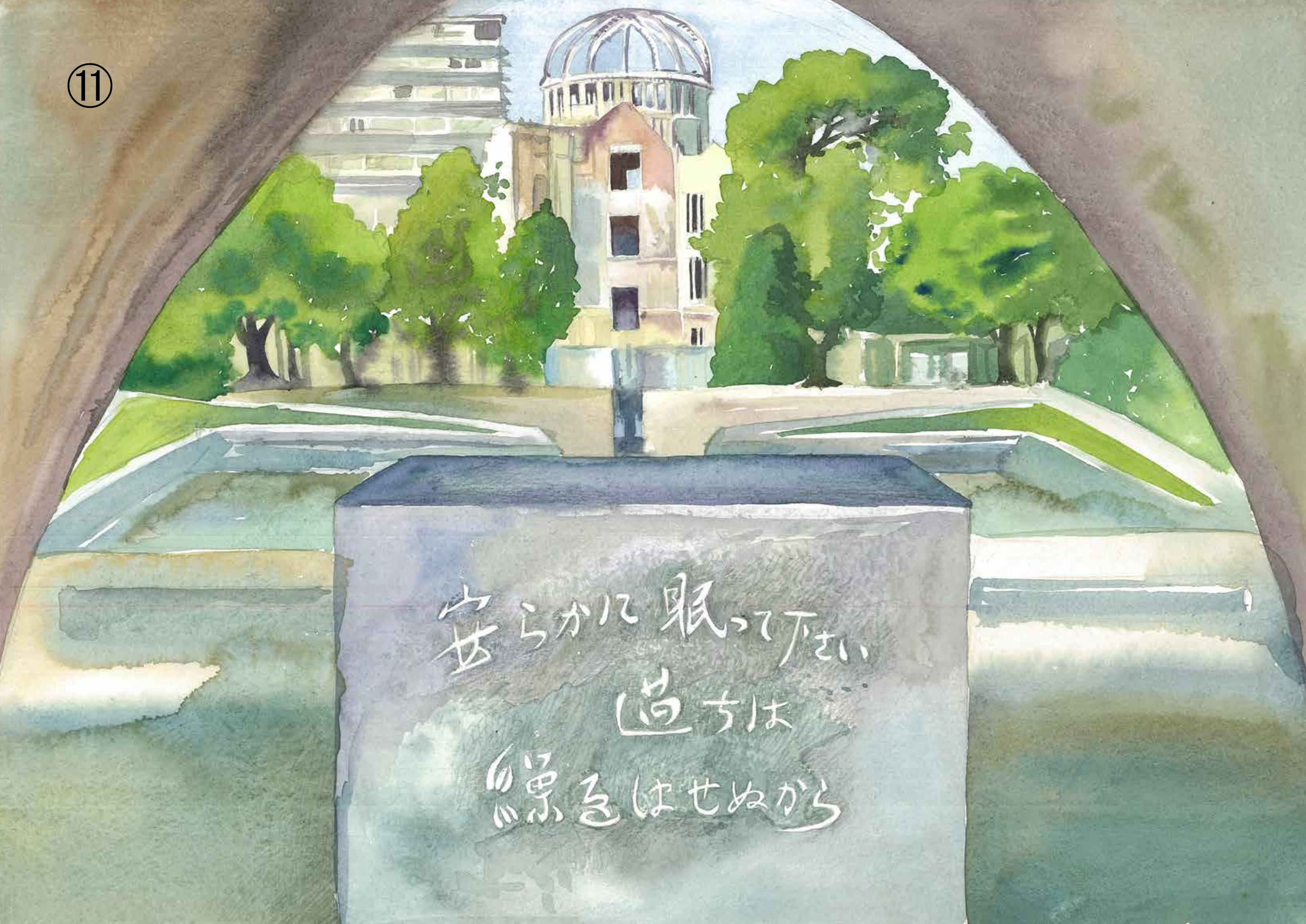

Kei has but one wish:
That nuclear weapons never be used
ever again.

10

Ang Kei adunay usa lang ka pangandoy:
Nga ang mga armas nukleyar dili na magamit pag-usab.

安らかに眠って下さい
 過ちは
 繰返はせぬから

May all the people of the world finally
know peace and happiness.

The end.

11

Hinaot nga ang tanang katawhan sa kalibotan sa
kataposan makahibalo sa kalinaw ug kalipay.

Ang katapusan.

“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

12

"Ang Panganod nga Dili Mawala - Istorya ni Kei"

Karon, gusto nako maghisgot bahin sa usa ka babaye nga ginganlag Kei.

Siya 8 anyos lamang ug nagpuyo sa Japan panahon sa gubat.